

Deputy President: The Committee is to report within one month. The Deputy President is to be the chairman.

The House rose for lunch at 1 p. m. and reassembled at 2-30 p.m. with the Deputy President in the Chair.

RESOLUTIONS—(cont.)

Deputy President: We shall take up resolutions.

9. Standardising the measures and weights

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): Sir, the resolution standing in my name is this.

"This Council recommends to the Government to immediately standardise the measures and weights used in the State."

I had on more than one occasion brought this matter to the notice of the Government through this House by cut motions. The enormity of it must have been clear to all those who had anything to do with the recent price control. I shall show how it has affected the poor public. The greatest of sinners in this respect is the Devaswam Department.

Mr. V. K. Bhaskara Menon (Cranganur): On a point of order. I think he cannot refer to the Devaswam Department.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): I am not going to say anything about the Devaswam affairs. I am not speaking about the Devaswam Department, but only its finances.

Mr. P. J. George (Joint Secretary to Government): But, part by part the whole Devaswam Department will be discussed.

Deputy President: You can say the word Devaswam on all occasions where it is necessary.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): When the price per cart load of paddy was Rs. 36 outside, the Devaswam Department was selling at Rs. 39—6—0. I happened to purchase 10 cart loads of paddy from the Devaswam. By so purchasing I was able to sell 10 *edangalies* of rice for Re. 1 whereas those who purchased for Rs. 36 could only sell 9 *edangalies* and a half. No loss was incurred to the Municipality also. I do not think I need expatiate further on the *para* used by the Devaswams.

Deputy President: Your complaint is, particularly they are allowed to use a *para* which would hold 13 or 14 *edangalies* and not against weights and measures in the State in general.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): We people get on here with that measure *para*. Those land-lords who have transactions oppress the people and take more than their due. Should I not show that? It is by that *para* oppression comes.

I got constructed a *thavi* for selling kerosene oil. All the people refused to go to the Municipal depot for purchasing oil. I enquired and on my way I found a gentleman coming with kerosene oil. I asked that person why he did not purchase from the Municipal depot. He said that the Municipality gave only what is contained in the *thavi* whereas in the other place he was given what was contained in a *thavi* and something more. This something more which was given he called പിതൂക്കു. I went there and enquired. I found that he had a *thavi* which had a stamp but a little defaced. When I measured it with my *thavi* I found it was very small. Even by giving the പിതൂക്കു the man gained a little. It is in such a way that people are allowed to use *thavis* and *paras*. I do not think that Government is unaware of it. My hon'ble friend would have noted that there are measures and measures. There are many *paras* in the bazaar which are stamped and which are not alike. I shall conclude by saying that the Chittur Munsiff's Court had 3 *paras* all different in measures. Therefore it is very necessary that something should be done to see that the *paras* are all alike and that all other measures are also alike.

Mr. M. K. Devassy (Adur): On a point of information. May I know whether according to the Weights and Measures Act and the Land Revenue Manual do you not standardise this?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): In the Land Revenue Manual there is something with respect to weights.

There are standard *paras*. But I think he refers to *patta para*.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ : സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ അളവ് ഓരോ താലൂക്കിലും ഓരോ വില്ലേജിലും ഓരോ പ്രകാരത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ വരാൻ പാടില്ല. തൃശ്ശി വപേത്രം താലൂക്കിലെ അളവൊന്നു വേറെ, തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിലെ അളവിന്റെ തോതു ഒന്നു വേറെ. ഇതു എനിക്ക് സൂക്ഷ്മമായി അറിയാം. മറ്റുള്ള താലൂക്കുകളിൽ എങ്ങനെയാണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട.

മട്ടാഞ്ചേരി കമ്പോളത്തിൽ നെയ്യ്, പരിപ്പ് മുതലായ സാധനങ്ങൾ വില്ക്കുന്നത് തൂക്കത്തിലാണ്. അരി വില്ക്കുന്നത് തൂക്കത്തിലാണ്. എന്നാൽ കുന്നംകുളം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇതിനു അളവാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : കുന്നംകുളത്ത് അരി ചാക്കായി വാങ്ങുമ്പോൾ തൂക്കം എങ്ങനെയാണ്?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ : മ ന്നു റ്റാത്തത് തുകയുള്ള ഒരു ചാക്കി അരി അളന്നുനോക്കിയാൽ അവിടത്തെ കണക്കുപ്രകാരം എട്ടു പരയും ചിലതു എട്ടു പരയും ആണ്. ഇതിനു ശരിയായ ഒരു അളവില്ലാത്തത് ധനവാന്മാർക്കും ദരിദ്രന്മാർക്കും ഒരുപോലെ ദോഷകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. മദ്രാസുസംസ്ഥാനത്തിൽ തുകത്തേയും അളവിനേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചില നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുവാൻ പോകുന്നത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഹരിനോടു രൂപപ്പെടത്തക്ക, ഒരു സ്റ്റാൻറർഡൈസേഷൻ ഇവിടെ വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. എന്റെ താലൂക്കിലെ ഫുഡ് കൺട്രോളിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ തുകത്തെപ്പറ്റിയും അളവിനെപ്പറ്റിയും അറിയാനും ഞങ്ങൾക്ക് അന്വേഷിക്കാനുള്ള ഒരു സന്ദർഭം കിട്ടി. അന്വേഷണഫലം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ട്രഷ്യറിയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മെണ്ണയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കു് ഓരോ സ്ഥലത്തും ഓരോവിധത്തിലുള്ള അളവിലാണ്. അതും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ട്രഷ്യറിയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുന്നത് രാജ്യം ഒട്ടുക്കു ഇന്നുയിന്ന സാധനങ്ങൾ തുകയില്ലാത്തതും ഇന്നുയിന്ന സാധനങ്ങൾ അളവു മൂലം വില്പനയെന്നും ശാസിക്കുന്നതായ ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണ്. ഇതോടുകൂടി അളവും തുകവും കൃത്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ഓരോ താലൂക്കിലും ഓരോ വിധത്തിലുണ്ടോ അളവ്?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ : ഉണ്ട്. തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിൽ കൊക്കാല പരയുടെ വലിപ്പം ഒരുവിധത്തിലാണ്. തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിൽ വേറെ ഒരുവിധത്തിലാണ്. ഈ അളവുകൾ രണ്ടും ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ഓരോ താലൂക്കിലും Standardisation of measures and weights ഇപ്പോൾ പലവിധത്തിലുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ : ഉണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഇല്ലെങ്കിൽ റവന്യൂ മെമ്പർ പറയുമായിരുന്നു. ഓരോ താലൂക്കിലും ഓരോ അളവിലും ഓരോ തുകത്തിലുമാണ് വില്പന നടത്തുന്നത് എന്നുള്ളത് നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിമാനത്തിന്നു വളരെ പോരായ്മയാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ രാജ്യം ഒട്ടുക്കു ഒരു ശരിയായ അളവും തുകവും ഉണ്ടാക്കണമെന്ന അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. K. S. Panicker (Ezhuvas-Mukundapuram): On a point of information. പരയുടെ കാര്യത്തിൽ താലൂക്കുവാരാണോ ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): My impression is a standard para is a standard para everywhere in the State.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. മായവമേനോൻ : സർ, ഫുഡ് കൺട്രോൾ കമ്മിറ്റി മെമ്പർ എന്ന നിലയിൽ പല പീടികകളിലും പോയി ഓരോ കട്ടികൾ നോക്കാനുള്ള സന്ദർഭം എന്നിങ്ങനെയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ പീടികയിലും തുകയും ഓരോ വിധത്തിലാണെന്നു സാമാനം വാങ്ങുന്നവർ ആവലാതി പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് അതു നോക്കാനുള്ള കാരണം. അടുത്തകാലത്തു് എന്റെ താലൂ

കിൽ പെട്ട പല സ്ഥലത്തും മുദ്ര വെച്ചിട്ടുള്ള കട്ടികളിൽ തന്നെ പലതും **Weights and Measures Act** പ്രകാരമുള്ള തുകക്കു ഇല്ലാത്തതായിട്ടു നേരിട്ടുകാണുവാൻ എന്നിങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേപ്രകാരം തന്നെയുള്ള തവികളും ഉണ്ട്. ആക്ട് പ്രകാരം മൂന്ന് ഭാഗങ്ങൾക്ക് ഒരു തവിയുടെ അളവു. ആ അളവു പലപ്പോഴും തവികൾക്കില്ല. ഈ ചിങ്ങം, കുന്നിമുസങ്ങിൽ മുദ്ര വെച്ചിട്ടുള്ളതായ തവികളിൽ തന്നെ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങൾക്ക് ഇല്ലാത്തതായ തവികളുണ്ട്. അതിലൊന്നു എന്റെ മേശയിൽ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് മുദ്ര വെച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലുള്ള തരക്കേടാണെന്നാണ് എന്നിങ്ങനെ തോന്നുന്നത്.

ഇനി പറയട്ടെ കാര്യം പറയാം. ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ എട്ടൻ പറ എന്ന ഒരു പറയുണ്ട്. അതു എട്ട് ഇടങ്ങഴി കൊള്ളുന്ന ഒരു പറയാണ്. സാധാരണ അവിടെ മുദ്രതാപ്പു വെച്ചു അളന്നു കൊടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ മിക്കവാറും തൃപ്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ചില പീടികകളിൽ മുദ്രതാപ്പു വെക്കണമെന്നു നിബന്ധന വരുമ്പോൾ മറ്റു പീടികക്കാർക്കു അതു ഉപദ്രവമാകും. ഈ താപ്പുകളെല്ലാം ഒരേ തരത്തിൽ അല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. മുദ്രതാപ്പുള്ള പീടികകളിൽ നിന്നു നെല്ലു വാങ്ങാതെ നാടൻ താപ്പുള്ള സ്ഥലത്തു നിന്നു ആളുകൾ വാങ്ങുന്നതു എന്നിരിക്കുകയാം.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ഷാപ്പിൽ എങ്ങിനെയാണ് കൂടുതൽ താപ്പിനു വില്ക്കുന്നത്? അപ്പോൾ കൂടുതൽ വിലക്കു വില്ക്കുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ പി. കെ. മാധവമേനോൻ : വില കൂട്ടി വില്ക്കുമായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ കൃഷിക്കാർ കൊടുക്കേണ്ടതായ പാട്ടം ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാർ വാങ്ങുന്നതു അവരവരുടെ സ്വന്തം പറക്കാണ്. എന്നാൽ ഷരാളുടെ പറയും മറ്റൊരാളുടെ പറയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മുദ്രപ്പറക്കു നെല്ലു കൊടുക്കുക എന്ന നിർബന്ധം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു, നെല്ലു വാങ്ങുമ്പോൾ അവരവരുടെ സ്വന്തം പറകൊണ്ടു അളന്നുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ഒരേവിലക്കു ഒരു സ്ഥലത്തു കൊടുക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ടു നെല്ലു നാട്ടിൽ കൊടുക്കുന്നതായ എല്ലാ ആളുകളും മുദ്രതാപ്പിനു കൊടുക്കണമെന്നു നിർബന്ധം വെച്ചാൽ തരക്കേടില്ല.

പിന്നെ കട്ടികൾ ഒരേതരത്തിലുള്ളവയല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഓരോ പീടികക്കാർ ഓരോവിധത്തിലുള്ള തുകക്കു കൊടുക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു സാധാരണക്കാർക്കു വലിയ നഷ്ടമുണ്ടെന്നു കണ്ടറിയുവാൻ എന്നിങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ടൈണിൽ ചില പീടികകളിൽ ഇംഗ്ലീഷുകട്ടി പ്രകാരം വില്പന നടത്തിവരുന്നുണ്ട്.

അതുകൊണ്ടു സകല ഭിക്ഷിലും ഈ താപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് മുദ്ര വെക്കണമെന്നു അല്ലെങ്കിൽ സാധുക്കൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുമെന്നും ഉള്ള സംഗതി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തുകയും കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ മുദ്രയില്ലാത്ത പറ മുതലായ താപ്പുകളെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു ഒരേതരത്തിലുള്ള താപ്പു ഉണ്ടാക്കി തരണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്തുണിക്കാമെന്നു.

Mr. M. K. Devassy (Adur) : Not that I am supporting or opposing it. I want some information for enlightenment in this matter. Section 3 of the Weights and Measures Act says "The primary standard of

weight shall be called a "*Rathal*" and shall be a weight of metal certified to be equivalent to $42\frac{1}{2}$ British Indian Rupees.

The primary standard for measures of length shall be called "*Yard*" and shall be a rod of metal certified to be equal in length to the standard yard of British India.

The primary standard for measures of capacity shall be called an "*Edangali*" and shall be a measure of metal certified to be capable of holding 44 ounces of water.

Section 4 says.—

The units of weights and measures of length and capacity shall be for weights, the said "*Rathal*"; for measures of length, the said yard; and for measures of capacity, the said *Edangali*.

Weights and measures forming integral multiples or integral sub-multiples of the units of weights and measures shall be authorised sets of weights and measures under the provisions of this Act.

According to the Penal Code, whoever fraudulently uses any instrument or capacity for weighing or measuring which he knows to be false shall be punished. Now may I know Sir, whether the rules framed under the Weights and Measures Act stipulate the weights and measures to be utilised in the State, and whether the rules framed under the Act standardise the weights and measures of Cochin.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Section 6 standardises the weights and measures.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): This authorisation is under the Land Revenue Manual. Then it has to be certified by stamping by Government. My question to the Government is whether the Land Revenue Manual has authorised certain measures in the State.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Yes.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): And only such measures are stamped by the Government?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Yes.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): My genuine doubt in the matter is if the Act is properly applied with the help of the Land Revenue Manual and the Penal Code how is it that we find such cases in the State?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): So far as I can understand, inaccuracies can only occur in the process of stamping. The officers responsible are asked to measure it in a certain manner before the measures are stamped. Probably in spite of best attempts

slight inaccuracies may occur in the process of measuring. Government recognises only one measure, that is the standard given here.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Is it the result of the Government not properly giving effect to the rules? I have never found *jennies* being prosecuted but merchants alone are being prosecuted.

Mr. K. P. Kannan Nayar (Secretary to Government): The *jennies* may be using their *patta para* but they have to standardise it according to the standard *para* itself.

Mr. P. K. Madhava Menon (Narakkal): Can we not ask them to use the standard *para*?

Mr. K. P. Kannan Nayar (Secretary to Government): Absolutely no objection. The result is the same.

Mr. P. K. Madhava Menon (Narakkal): It is never done and the poor people are affected.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): Is there any difficulty in prohibiting the using of the various kinds of *paras*?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): It is prohibited.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): Is it not an offence to have any other measure than the authorised measure?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): It is an offence under section 9.

Mr. M. K. Devassy (Adur): If there are different measures found it is the result of want of proper application of the Act.

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): That can be the only legitimate grievance as far as this resolution is concerned. Supposing there is a stamped *para* and two stamped things do not agree. Then it can be taken to be due to inaccuracy in stamping.

Mr. T. V. Subramania Ayyar (Nemmara): Is not the using of any measure other than what has been prescribed under the Act an offence?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): Yes. There is section 6 of the Act. No weight, measure, weighing machine or balance, not authorised and certified under the provisions of this Act or the notifications or rules issued thereunder, shall be used in any dealing or contract that is had or made and has its operation within Cochin State.

Mr. T. V. Subramania Ayyar (*Nemmara*): Are English measures authorised under this Act? We find English measures used here. Do they come under this Act?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Under the rules framed, they can be used.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ആതരൈസേഷനും സട്ടീഫിക്കേഷനും പുറത്തുള്ള പരയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കണ്ണൻനായർ : പുറത്തുള്ള അളവ് വില്ലേജ് അളവാണു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : വില്ലേജ് അളവാണെന്നുള്ളതു് എങ്ങിനെ അറിയാം ?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): It is given therein that one *edangali* should contain 44 ounces of water.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : എല്ലാറ്റിന്നും ഉണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുതമേനോൻ : എല്ലാറ്റിന്നുമുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എ. ഇച്ചമേനോൻ : ഗവണ്മെന്റിന്റെ മാക്കററ റിപ്പോർട്ടിൽ ഒരു പരക്ക ഇന്നതു എന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി കാണുന്നുണ്ടു്. അതു മുദ്രപറയുടെ വിലയാണോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുതമേനോൻ : അതെ.

Deputy President: We cannot have a debate like that. If any member wants to speak, he can speak. Five minutes have passed since this cross examination began. I cannot allow it.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): Absolutely no cross examination. We are in genuine doubt as to how these things are taking place. In the case of these English weights and measures used you won't find a single case where the English weights and measures are stamped by the Government, and at the same time we are using it. How does it happen? When it is taken to a Court of law it is interpreted to mean that it is only in cases where the weight is both unstamped and unauthorised that it is punishable.

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): English weight has been recognised as the standard weight under the rules framed under the Act.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): Whether it should not be stamped also? An authorised weight has further to be stamped. To my knowledge no English weight has ever been stamped in Cochin State.

Mr. K. P. Kannan Nayar (Secretary to Government): I cannot say whether it has been stamped or not.

Mr. M. K. Devassy (Adur): The mere fact that it is English weight is no exception to the rules regarding stamping.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്നാക്കുന്നു. ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ പ്രമേയം **weights and measures** കൊച്ചി രാജ്യം ഒട്ടുക്ക് സ്റ്റാൻറർഡൈസു ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇത് സ്റ്റാൻറർഡൈസു ചെയ്തുകൊണ്ട് തന്നെ മെച്ചമുണ്ടാകുമെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമില്ല. ഞങ്ങളുടെ അനുഭവം പറകയാണെങ്കിൽ നെല്ലുകച്ചവടക്കാർ നെല്ലുവാങ്ങുവാൻ വരുമ്പോൾ ഒരു പര കൊണ്ടുവരും. ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ മുദ്ര വെച്ചു പറയുണ്ട്. അവർ കൊണ്ടുവരുന്ന പറക്കും മുദ്രയുണ്ട്. ഈ രണ്ടു പറകളും തമ്മിൽ രണ്ടു നാഴിയിലധികം വ്യത്യാസമുണ്ട്. അവർ കൊണ്ടുവരുന്ന പര ൨ നാഴി നെല്ലിൽ കൂടുതൽ കൊള്ളുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മുദ്രവെക്കുന്നത് താലൂക്ക് കച്ചേരിയിലാണ്. അവിടെ ശരിയായ വിധം പരിശോധിക്കാതെ കൊണ്ടുചെല്ലുന്ന താലൂക്കുകൾക്കെല്ലാം മുദ്രവെച്ചു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന വ്യത്യാസമാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കണ്ണൻ നായർ: സ്വന്തം മുദ്രവെക്കുതാൽ ഉണ്ടാകയില്ലേ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സ്വന്തം ചെയ്തതായാലും അല്ലെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുദ്രവെച്ചിട്ടുള്ള പറക്കു തെറ്റാണെങ്കിൽ അതിന്നു ഉത്തരവാദി ഗവണ്മെണ്ടല്ല. കൂടുതലായി മുദ്രവെക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അത് ഗവണ്മെണ്ടു കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കണം. ഇതാണ് മുദ്രവെച്ചിട്ടുള്ള പറയുടെ സ്ഥിതി. ഈ മുദ്രവെച്ചിട്ടുള്ള പറവെച്ചുകൊണ്ടാണ് നെല്ലു മേടിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ കൊള്ളുന്ന ഈ പറകൾ നെല്ലുവാങ്ങിക്കുവാൻ മേടിക്കുന്നവർക്കു ദിവാസത്തിൽ ഒരു കൂലിയുണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഞങ്ങൾക്കുള്ള അനുഭവമാണ്. ഇങ്ങിനെ വരുന്നതു കച്ചേരിയിൽ മെഷർ ചെയ്യുന്നതിലുള്ള തരക്കേടുകൊണ്ടാണ്. അവിടെ ചെക്കുചെയ്യുന്ന കരുവാൻ എന്തെങ്കിലും കൊടുത്താൽ ഏതു വിധത്തിലുള്ള മെഷർമെൻറിനും അയാൾ മുദ്രവെച്ചു കൊടുക്കുമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പർ ഇതിന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ മാത്രമാണ് ഞാൻ ഈ പറയുന്നത്. തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിൽ ൮ ൫൦ രൂപാ തുകയാണ് ഒരു തുലാത്തിന്നു. എന്നാൽ ചിറ്റൂർ താലൂക്കിൽ ആയിരം രൂപാ തുകയാണ്. അടക്കു തുക്കുന്നതിന്നു ആയിരം രൂപാ തുകയും ആയിരത്തത്തു രൂപാ തുകയുമുള്ള ഓരോ തുക്കും ഓരോ സ്വലത്തും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു രണ്ടിനും മുദ്രയും ഉണ്ട്. മുകുന്ദപുരം താലൂക്കിലെ തുക്കും ചേരോരുവിധത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ തുക്കത്തിലൊക്കെ ഒരു ഐക്യരൂപം വരുത്തേണ്ടതാണ്.

ഇതിനും പുറമെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുവാനുള്ളത് ഇംഗ്ലീഷ് കട്ടിയുടെ കാര്യമാണ്. അതും കൂടി ഗവണ്മെണ്ടു മുദ്രവെച്ചു ശരിയാക്കാതിരുന്നാൽ അതിൽ വലിയ ഉപദ്രവം പൊതു ജനങ്ങൾക്കു വരുവാൻ വഴിയുണ്ട്. അതും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

പിന്നെ ര്. കൗൺസിൽ: ഒരു ഇടങ്ങഴി ആണെന്നു പറഞ്ഞു. ര്. വു. കൗൺസൽ ഒരു ഇടങ്ങഴി ആയിട്ടാണ് ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്.

ഒരു ഇടങ്ങി ൪ ൪ ഒൺസായാലും ൪ വു ഒൺസായാലും വേണ്ടതില്ല അതു കൊച്ചിരാജ്യത്തു എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഒരു പോലെ നടപ്പാക്കണം.

മുദ്രവെക്കുന്ന സ്ഥലത്തും ഗവൺമെണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൂലിക്കാർമാരും ഉണ്ടായാൽ പോരാ, ഗവൺമെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മേലന്വേഷണത്തിന് കീഴിൽ മുദ്രവെക്കണം.

മിസ്റ്റർ പി. ജെ. ജോർജ്ജ്: മുദ്രവെച്ചതിനു ശേഷവും തെറ്റുവരുത്തുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അത്തരം കളവുകൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതും ഗവൺമെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. മരംകൊണ്ടുള്ള പറയും മുദ്രവെയ്ക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

മിസ്റ്റർ പി. ജെ. ജോർജ്ജ്: അതും തുറന്നുകളയാം.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ജനികളുടെ പറക്ക മുദ്രയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വെറുംപാട്ടക്കടിയാൻ ബില്ലു പാസ്സായാൽ ജനികൾക്കു കടിയാന്മാർ കൊടുക്കുന്നതായ പാട്ടം വകുപ്പെല്ലു ഇന്നു പറക്ക കൊടുക്കണമെന്നു ഒന്നു തീർച്ചയുണ്ടാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ പലവിധത്തിലുള്ള പറക്ക പാട്ടം കൊടുക്കയാണെങ്കിൽ അതുവളരെ നഷ്ടമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ സംഗതികളെല്ലാം ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭ്രഷ്ടിയിൽപെടുത്തിക്കൊണ്ടും കൊച്ചിരാജ്യത്തെ അളവിനും തൂക്കത്തിനും ഒരു സ്റ്റാൻഡർഡൈസേഷൻ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): Is any check of these weights and measures occasionally exercised?

Mr. C. A. Kunjunn Raja (Advocate-General): Yes.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Sir, I rise to support this Resolution tabled by Mr. Eachara Menon which is to this effect:— "This Council recommends to the Government immediately to standardise the weights and measures used in the State." I was rather surprised to read this Resolution and hear of the facts that have been stated before this House to substantiate it. The reason for my surprise is that I could not possibly understand the existence of such innumerable instances in the State of weights and measures of a false nature being used in the face of the express provision, viz., section 241, of the Cochin Penal Code. It runs thus. — "Whoever fraudulently uses any false weight or false measure of length or capacity or fraudulently uses any weight or any measure of length or capacity as a different weight or measure from what it is, shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to one year or with fine or with both." Now this section is governed by the provisions contained in the weights and measures Act. False weights and measures have not been defined in the Penal Code. They are defined in the Weights

and Measures Act which I was reading. There are only two possibilities. If in the existence of both these sections still there are a number of false weights and measures in the State it means, that Department which is responsible for properly putting into force this enactment has not been properly acting; or it means there has been a wrong interpretation of the law and hence the consequent flaw. I am lead to believe that there has been some wrong interpretation of section 6 of the Act because if according to this section only weights and measures both authorised and certified could be used, I could not possibly understand why we find so many English weights and measures used in Medicine shops today which are unstamped. As a matter of fact this is found prevalent in big grocery shops where dealings in rice, jaggery and sugar are going on and where the spring balance which is never stamped is being invariably used. If these facts which are so manifest go unnoticed then it must be due to a wrong interpretation of section 6. According to section 6 no weight which is both unauthorised and unstamped could be allowed. The reason quoted by the Diwan Peishkar that they are mentioned in the Schedule to the rules is no justification. That is only authorised. Then you have to certify it by stamping. The Government will do its duty properly only if it investigates into the whole matter. If there is any defect in this section, I invite the attention of the Government to the interpretation of this section, and suggest the Act may be suitably modified. It is only by both stamping and authorisation that these things could be regulated. Since the resolution is worded in such a manner as to include all the aspects I strongly invite the attention of the Government to this question.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഇംഗ്ലീഷ് തൂക്കം ൪൦ രൂപാതൂക്കം ഒരു ഇടങ്ങഴി എന്നുള്ളതു ഇവിടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കുറുപ്പൻ നായർ: ഇംഗ്ലീഷ് തൂക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു ഇവിടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്ന ഒരു പ്രത്യേക നോട്ടീഫിക്കേഷൻ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഒരു റാത്തൽ എന്നുള്ള കുട്ടി Foreign made ആണെങ്കിൽ അതിനു മുദ്ര വെക്കണ്ടേ?

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി: കൊച്ചിയിൽ ഒരു ശതതൂക്കത്തിന്നു ൧൦൨½ റാത്തലെ ഉള്ളു. എന്നാൽ നാടൻതൂക്കം അതിൽ കൂടുതലുണ്ട്. മെഷർമെൻറ പ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ് തൂക്കം നാടൻ തൂക്കത്തേക്കാൾ കുറവാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് തൂക്കം സാധാരണ ഒന്ന് കണക്കാക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ നാട്ടുറാത്തൽ ൧൦൨½ എങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് റാത്തൽ ൧൧൨ ആണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: സർ, ഇതിൽ കച്ചവടവും നിയമവും അറിയാത്ത ഞങ്ങൾ വളരെ വിചലിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിനും നിയമജ്ഞന്മാർക്കും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടോ എന്നു എനിക്കു സംശയമായിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീ

ഷകുട്ടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ റാത്തൽപാത്തുണ്ടാക്കിവരുന്ന കുട്ടിയാണ്. ആ കുട്ടി കുറേ മുദ്രവെക്കേണ്ട എന്നാണൊ പറയുന്നത്; അല്ലെങ്കിൽ ഇത്രയൊക്കെ കേൾക്കാൻ പറ്റാത്ത; പിന്നെ വേറൊരു തൂക്കത്തിലുള്ള റാത്തൽ ഇങ്ങനെ രണ്ടുമാതിരി റാത്തൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നാണൊ പറയുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ഇവിടെയുള്ള തൂക്കങ്ങൾക്കു സ്റ്റാൻഡർഡൈസേഷൻ ഉണ്ടോ? ഏവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന കുട്ടിയായാലും വേണ്ടതില്ല പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിവരുന്ന കുട്ടിക്കും തുലാസിനും ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ മുദ്രവെക്കണമെന്നാണൊ? പിന്നെ ഇവിടെ രണ്ടുമാതിരി ഓൺസുണ്ടോ? രണ്ടുമാതിരി ഇടങ്ങിയുണ്ടോ? ഇതൊക്കെയാണ് ഞങ്ങൾക്കറിയില്ലേട്ടത്. ഗവണ്മെണ്ടു പറയുന്നതുകേട്ടാൽ ഈ പ്രമേയത്തിൽ ഭയഭ്രമവുമില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

സർ, ആദ്യം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകേട്ടത് തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ സ്റ്റാൻഡർഡൈസേഷൻ ഉണ്ടെന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുതമേനോൻ : അവിടെയില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : അപ്പോൾ ഈ സമുച്ചയം ഗവണ്മെണ്ടു സപ്ലൈ ചെയ്യാ? രാജ്യമൊട്ടുക്കു് അളവിൽ ഒരു സ്റ്റാൻഡർഡൈസേഷൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): Sir, before further proceeding with the discussion on this resolution, I think it is better to explain the position of the Government so far as this resolution is concerned. Now so far as the standardisation of the weights and measures is concerned, this question has been for some time engaging the attention of the Government. This is not a question applicable to the Cochin State alone. This Government is trying to see whether we cannot fall in line with the other Governments, so far as the Madras Presidency is concerned and also with the Government of India itself. We are waiting to see whether we cannot apply the standards of weights and measures which are applicable in our neighbouring provinces. That question has been engaging the attention and if the Government decide to do it then the present Weights and Measures Act will have to be repealed and a new enactment will have to be made. Now so far as this question is concerned the position of the Government of India is this. Under the Government of India Act, in the list of legislation so far as weights are concerned, it is a federal subject. It applies to the whole of the Government of India and the Government of India have passed an Act called the Standard of Weights Act. The Government of India expect all the Provincial Governments to make enactments to apply the standard weight prescribed by the Government of India. The Government of India's intention is only to declare what the standard weight is. Each of the Provincial Governments are to see whether it will be possible for them to apply that standard so far as their provinces are concerned. So far as the question of measures is concerned this is a provincial subject. Now

we have got here a Weights and Measures Act combined. That is the difficulty.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : പ്രോവിൻഷ്യൽ ഗവണ്മെന്റിന് വേറെ വെയിറ്റ്സ് ഉപയോഗപ്പെടുത്താമോ ?

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കണ്ണൻ നായർ : പാടില്ല.

The British Indian Act is Act IX of 1939. Some of the Provincial Governments have taken steps to standardise their weights. We have been corresponding with the Madras Government through the Resident as to what they are doing, because our State is near to the Madras Presidency. The Hon'ble Member for Chittur himself was saying that the *Thulam* in Chittur is 1,000 rupee weight and that in Trichur and other places it is only 800 and odd rupees weight. In order to remove such difficulties it would be safer for us to standardise our weights and measures so as to correspond to the weights and measures existing in our neighbouring parts. The Government of Madras have not so far done anything in this direction and we are only waiting to see what the Madras Government is doing in this matter so that we may copy and make the same standard. The Government are alive to this question and in fact we have taken the necessary steps and we are contemplating legislation in the matter. It is only after that all these anomalies will come to an end and then I think we shall have one standard of weight and measure which will correspond to the standard weight and measure in the Madras Presidency. That is the position. It is not that we are not alive to this question. In fact we have considered this question and the Government have decided that our weights and measures must be made uniform with those obtaining in the Madras Presidency and we are only waiting for the Madras Government to take the necessary action in the matter. That is the position of the Government.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): Is the standard of weights and measures throughout the whole of India the same?

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): So far as weight is concerned it will be the same.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): The Madras Government have not accepted the proposition?

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): They have not passed any legislation. They are contemplating. The reply now communicated from the Madras Government through the Resident shows that they have not passed any legislation and we are only waiting to see what they are doing. The moment they do it,

we shall be enacting the necessary legislation so that it may be on the lines of the Madras Act. That is our position.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): In fact the desirability of making it uniform is practically conceded by the Government. So I withdraw the resolution.

Resolution, by leave, withdrawn

10. Regarding import of un-couponed Burma Rubber into India

Mr. V. J. Mathai (Planters): Sir, The resolution that I am moving is this.—“*This Council recommends to the Government to convey to the Government of India the sense of utter disappointment of the Planters of this State in that un-couponed Burma Rubber is still imported into India without any restriction in spite of the representations made by our Government and Planters*”.

I am not unconscious of the fact that an identical Resolution with a small difference had been tabled by me in the last session of the Council and that our Government has given me an assurance, a very sympathetic undertaking, that the Government will do everything in its power. I am glad to note Sir, that our Government has manly adhered to that statement made by the Government and the Planters of the State are in a great measure indebted to the personal efforts of the Diwan as well as our Government. But in spite of the representations made by our Government the Government of India still do not think it necessary to take any action. The only way in which we can approach the Government of India is through the floor of this House and through the Cochin Government to ventilate our grievances. If I may restate the position, it comes to this. When rubber increased in production and, when the supply was much more than the demand, the price of rubber fell down. The planters and the Governments interested in rubber cultivation put their heads together and they thought that there should be some sort of restriction and by 1935 it was agreed internationally that the production of rubber should be restricted. What was done was that for one acre of rubber cultivation an artificial figure was placed which was considered as the basic quota. It is an artificial figure. I may state before this House that that figure falls far below what each acre can